

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

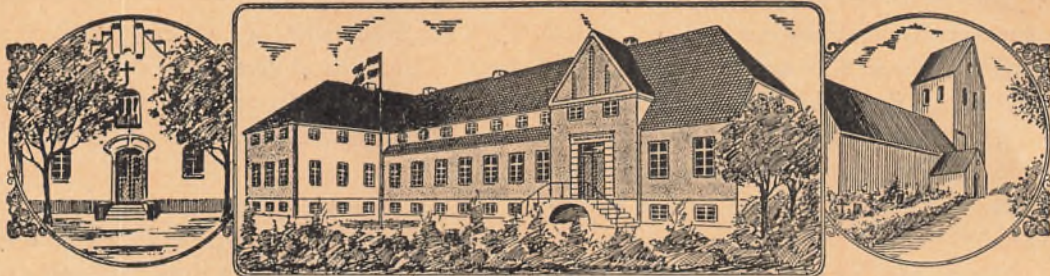
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

Januar 1957

„Bed og arbejd.“

49. årgang nr. 1

FREMAD

I tiden omkring sidste århundredskifte levede hele folket, ja, jeg tror, i det mindste hele den hvide race, i en forvisning om, at alt, hvad der var noget værd, havde været og ville vedblive at være i stadigt og støt fremskridt. Man fandt, at man allerede var nået dejlig vidt, og man glædede sig til at være i fart videre frem. Det gjaldt både kulturelt, økonomisk, videnskabeligt, rent menneskeligt og ikke mindst religiøst og kristeligt.

Den første verdenskrig vakte tvivlende tanker, og den anden verdenskrig med alle dens følger synes at have givet fremskridtstanken dødsstødet.

Vi, der var børn og unge i denne tid og var „børn af vor tid“, har følt dybe skuffelser. Fremskridtet lod vente på sig, i stedet kom krig og afsløring af megen ondskab; selv oplevede man at måtte sukke med Paulus: „Hvem skal fri mig fra dette dødens legeme?“ Det var smerteligt, når den hele verden skuffede, og det var mere smerteligt, når det var ens egne fremskridt, ja, en selv, der skuffede.

Nu synes mennesker snarere at være præget

af forventet nederlag og katastrofe, af resignation og „laden stå til.“ — Om det er der vel intet andet godt at sige, end så må man da kunne have glæde af sine „skuffelser.“

På eet punkt er man sikker på, at det går fremad. Det går frem gennem tiden og frem gennem livet. Året, der nylig randt ud, var slet ikke nogen lille del af vor livstid. Og 1957 vil betyde afslutning for mange af os; vi ved ikke hvem eller hvor mange.

Så lad kun tanken om fremskridt eller tilbageskridt træde til side, både hvad angår alle og vort eget folk og hver enkelts egne forhold. Vi magter så lidet at bedømme det, endsige da indvirke på det. Men giv plads for tanken om: Hvorhen fører vejen, jeg vandrer på?

Vor vej fører enten hjemad eller udad, hen mod Gud eller bort fra ham.

Vejen hjemad til vor fader er knyttet sammen med beslutningen: „Jeg vil stå og gå til min fader og sige: „Fader, jeg har syndet — men tag mig.“

Vejen hjemad er afhængig af, om vi tager næring til os. Vi ved, vort legemlige liv er i

fare, når vi i længere tid ikke kan spise; det samme gælder for vort åndelige liv.

„Tab ikke Jesus af syne!“ eller måske jævner sagt: Lad ikke nogen dag gå hen, uden du tænker på ham. Når man har meget mellem hænder og i hoved, kan man glemme at tænke på ham. Dette regner han selv af så stor betydning, så hele hans egen forklaring til nadveren består i ordene: „Gør dette til min ihukommelse!“

„Ja, på ham, som har tålt en sådan modsigelse af syndere, skal I tænke, for at I ikke skal blive trætte og modløse i jeres sjæle.“

Hebr. 12, 3.

P. Roesgaard.

Kløgt eller galskab!

Fra gammel tid har det været således, at det, der var kløgt i nogles øjne, var tosseri i andres.

Engang sagde jeg til en af mine venner: „Det er godt og udmærket, at du er gavmild, men du skal også tænke på din egen fremtid.“ Vedkommende svarede lige som lidt genert: „Der er da ingen penge, jeg har større glæde af, end dem jeg giver væk.“ Kløgt eller galskab?

Der er trossamfund, hvor det er pligt at give tiende. Det er kolossalt, hvad de kan udrette af humanitært og kristeligt arbejde. Kløgt eller galskab?

Der er en del mennesker i vore kredse, der giver tiende, og når man kommer til at tale med dem i al stilfærdighed på tomandshånd om sagen, så mærker man, at tiende ikke føles som nogen byrde, og mange vil endda påstå, at deres penge har slået bedre til, siden de begyndte at give tiende. Det troende hjerte aner, at dette kan være sandhed; men den borgerlige fornuft kan ved hjælp af ganske enkel regnekunst finde ud af, at tiende slet og ret er en ekstra omkostning. Kløgt eller galskab?

Tror vi på skriften? Prøv at læse i Malakias bog, 3. kap., vers 7—12. Læs også 1. Krønike-

bogs 29. kapitel. Da David og folket havde ofret de enorme summer til Salomos tempel, bad David til Gud og sagde:

„Thi, hvad er jeg, og hvad er mit folk, at vi selv skulle evne at give sådanne frivillige gaver? Fra dig kommer det alt sammen, og af din egen hånd har vi givet dig det.“ Kløgt eller galskab?

Hvis alle elevforeningens medlemmer gav tiende i 2 måneder, så ville det sikkert blive en del over 200.000 kr. Blev disse 2 måneders tiende givet til højskolen, så kunne statslånet undgås, og skolen ville være vennekredsens og ikke statens.

Er der nogle, der mener, at dette med tienden ikke er galskab, men kløgt, og mener de også, at det kan gå an for en tid at give pengene til Indre Missions ældste højskole, så kan pengene sendes på giro 42125 til byggesagen.

Er ens indkomst 6000 kr. årligt, bliver tienden 600 kr. årligt, 50 kr. månedligt eller 12 kr. ugentligt.

Det er sket, at en har prøvet noget galskab og fundet, at det var slet ikke så galt endda.

X.

En FDF'er skriver:

For snart 2 år siden blev en af de store drenge (14—15 år) ramt af en alvorlig lammelse.

En overgang var lammelsen så total, at kun hjerne og hjerte fungerede. Man anede ikke, om han havde bevidsthed; han kunne ikke så meget som bevæge et øjenlåg som tegn på, at han opfattede noget.

Vor præst holdt alligevel andagter med ham, og for at det kunne være noget letfatteligt, gik han ud fra sange, som vi brugte i FDF. Fra sit hjem var drengen ikke meget kendt med kristendom, men måske dog mere, end man regnede med; det ved vi jo ikke.

Da lammelsen en måneds tid senere fortog sig så meget, at han kunne tale lidt, blev han

spurgt, om han havde forstået andagterne. Han svarede: „Ja, men jeg kunne jo ikke folde mine hænder.“ Da han blev raskere, udtrykte han ønsket om at komme til alters. Snart forværredes hans tilstand, og det blev klart, at det bar mod slutningen. Men han var ikke bange for at dø; han vidste, hvor han gik hen.

Jeg var fyldt af dyb sorg, men også af stor glæde den dag, jeg gik hjem efter hans begravelse; man kunne dog lære noget af sådan en dreng, og jeg kunne ikke andet end at bede Gud hjælpe mig til at være tro i det arbejde, jeg var blevet sat til.

Nu er der gået et år siden begravelsen, siden jeg bad Gud hjælpe mig til at være tro, og når jeg så tænker på, hvordan det er gået med min troskab, så bliver der så meget at bede om forladelse for; hvor er mange muligheder forspildt.

Det er slet ikke så let at være en kristen, men det skal man nok være taknemmelig for; et af kristendommens kendetegn er strid, og striden er der, fordi Gud arbejder med os. Og vor store ulykke ville det da være, om Gud blev træt af os.

Elev 50-51.

— — —
Idet vi takker indsenderen for det gode brev, vil vi udtale håbet om, at vore gamle elever må folde deres hænder og bøje sig for Gud, mens de kan. Og vi vil sige til enhver, som prøver på at tjene Gud: Hold ud og hæng i, selv om du ikke ser resultater.

En soldat skriver:

— Dernæst vil jeg gerne sige tak for mit ophold oppe hos jer. Det bliver jeg vist aldrig færdig med. Først nu, da jeg er inde som soldat, mærker jeg, hvilken ballast det er at have sådan et ophold bag sig. Jeg er skuffet over moralen og tonen herinde; jeg havde ikke regnet med, at det stod så dårligt til i det danske forsvaret. Men det er jo en tid, vi alle skal igennem.

Jeg væmmes ofte ved at være her, men det skal jeg jo, og så må jeg jo se at få det bedste mulige resultat af min soldatertid. Jeg prøver på at være min indstilling bekendt. Det er svært, men jeg har opdaget, at det bliver respekteret både af kammerater og befalingsmænd.

Vi oplever da også en hel del herinde, som vi har godt af, og jeg er især glad for civilundervisningen. I disse timer føler jeg lidt af livet på skolen igen. Så har vi da også soldaterhjemmet, og hvad dertil hører. Særlig glad er jeg for aftenandagterne og for, at vi har et sted at være i vor fritid.

Efterskoleelev fra 52-53.

— — —
Ja, tak for det gode brev. Det er vor glæde, at I står fast i det gode.

En ung pige skriver:

— Jeg har værelse sammen med to andre piger. Det er svært at bekende; men den dag kan komme, da man ikke kan undvære det.

Jeg har jo bedende forældre, og det støtter jeg mig til. Der bliver jo også bedt for os på skolen, og det er dejligt at tænke på.

Elevfesten var jeg meget glad for; jeg synes, den var meget festlig. Pladsen her er jeg også glad for. Der er et godt kammeratskab mellem os elever, men her er meget at bestille. Om aftenen er jeg så træt, at jeg kun har lyst til at gå i seng. Ja, de aftener, jeg kan tage hjem, skal jeg nok komme af sted, selv om jeg er aldrig så træt. Det er dejligt, at jeg ikke har så langt hjem.

Efterskoleelev fra 54.

— — —
Hvor er det godt, når unge er glade for at komme hjem, og hvor er det sandt, at der kan komme en stund, da man ikke kan undvære at bekende. Tak for det gode brev.

Det kan betale sig at give lidt mere for en rustbeskyttet maskine

Bestræbelser i gang for at tilnærme landbrug og maskinfabrikker.

Landbrugets maskinpark er i dag meget kostbar og samtidig meget sårbar. Maskinerne er komplicerede og af vægtmæssige grunde konstrueret ret spinkelt. Vises der ikke tilstrækkelig omhyggelighed i maskinernes pasning og pleje, vil rusten have alt for let spil.

Nye maskiner er forsynet med meget farvestrålende maling, som *ikke* er rustbeskyttende. Civilingeniør Sv. Andersen, Teknologisk Institut, oplyste i et foredrag om landbrugsmaskinernes beskyttelse mod rust i radioen forleden, at der er bestræbelser i gang for at ændre dette forhold. Dels vil man søge at få maskinfabrikkerne til at levere maskinerne med en virkelig effektiv maling i stedet for den, der bare er farvestrålende, og dels vil man prøve at overbevise landbruget om, at det kan betale sig at give en lidt højere pris for maskinen, når den så til gengæld holder godt overfor vejrliget.

Bestræbelserne for at få virkeligt rustbeskyttede maskiner direkte fra fabrikkerne gælder kun de maskiner, der fremstilles i Danmark. Blandt de importerede maskiner vil der sikkert i mange år fremover være mærker, der kun har den farvestrålende, men ikke rustbeskyttende maling. Disse maskiner må derfor enten males om, når de begynder at ruste, eller de må som helhed vedligeholdes ved regelmæssig og fuldstændig indfedtning.

Der findes en anden udvej end maling, nemlig varmgalvanisering. Det er en forholdsvis enkel proces, idet maskinerne blot dyppes i smeltet zink. På denne måde opnås en virkelig god holdbarhed mod rust i 1—15 år på de dele, der ikke er udsat for slid. En galvaniseret ma-

skine bliver en smule dyrere, end hvis den på rette måde er beskyttet med maling, men også denne merudgift kan betale sig. Både indenfor landbruget og maskinfabrikkerne er der stor interesse for denne meget effektive form for rustbeskyttelse.

Indfedtning vil altid være nødvendig.

Hverken maling eller varmgalvanisering giver maskinerne fuldstændig rustbeskyttelse. Alle dele, der udsættes for slid, må beskyttes på anden måde — og her hjælper kun indfedtning, sagde Sv. Andersen. Indfedtning kan foretages med spildolie, men det er meget bedre at bruge de særlige rustbeskyttende midler, der forhandles af benzin- og olieselskaberne. Disse midler danner ligefrem en vandskyende hinde på maskinen. Hinden holder i flere måneder, hvis den ikke slides af. De rustbeskyttende indfedtningsmidler har desuden den meget værdifulde egenskab, at de til en vis grad kan fortrænge vand fra jernets overflade. I modsætning til spildolie kan de altså bruges, selv om maskinen ikke er helt tør.

Det er en kendsgerning, at jern ikke ruster, når det holdes helt tørt. Det er derfor en udmærket foranstaltning at opbevare maskinerne under tag i så stor udstrækning som muligt. Men det er langt fra tilstrækkeligt. Luften i maskinhuset kan være fugtig nok til at befordre rust, og jord, gødning eller tykke støvlag på maskinen kan holde på fugtigheden, så jernet ruste nedenunder. Derfor gælder det også for maskinerne, at renlighed er en god ting. Efter rengøring må alle udsatte steder indfedtes. Husk også den egentlige smøring af maskinen efter rengøring.

— — —
Eleverne fra de 8 sidste vinterhold husker redaktør Vendeltoft, der ledede vort traktorkursus. Foranstående artikel er lånt fra hans udmærkede blad „Jordbrugsteknik.“

★ Hjemme fra skolen

Den 15. december fik vi indmeldelse nr. 37 til højskolen, og da vi i forvejen havde 32 indmeldt til efterskolen, var sommerskolen dermed fuldt besat med 69 elever. Sidste år fik vi fuldt hus den 31. december.

De senere henvendelser har vi budt velkommen her i sommeren 58 og iøvrigt henvist til de andre skoler i fællesannoncen.

Vinterskolen er et godt stykke fremme for efterskolens vedkommende både med forespørgsler og indmeldelser, og til højskolen er de første forespørgsler kommet.

Vi skal jo tænke på fremtiden. Vi må erindre, at selv om bekymring er negativ, så er omtanke positiv, og det er godt at tænke sig om i tide. Men det er stort, når vi kan ligesom have fremtiden lidt betrygget, så kan vi bedre tillade os at gå stærkt op i det nutidige.

Det nutidige er vort vinterhold. Det var skønt at se eleverne igen efter juleferien, og det var let at mærke, at vi var begyndt at holde af flokken. Det er, ligesom der er en god forventning over holdet. Vil I, der er skolens venner, bede sammen med os om, at vinterskolen må blive rigt velsignet, at eleverne rigtig må få noget lært, og at de må få al den glæde, de har godt af.

På grund af benzinrationeringen er fotograferingen af holdet blevet meget forsinket, men vi regner med at kunne bringe nogle billeder i næste nummer.

Hilsen fra højskolernes landselevforening

På Højskolernes Sekretariat er vi i disse dage ved at forberede en udsendelse af en ny udgave af pjeccen om den danske folkehøjskole, der ligesom tidligere udgaver skal sendes i 15.000 eksemplarer til enkeltpersoner og institutioner over hele landet som et led i det arbejde, vi forsøger at gøre for at skabe større interesse for højskolerne.

Det er naturligvis en tilfredsstillende og konstaterende, at vi på mange punkter har haft held med dette arbejde. Vi har for eksempel den glæde at kunne sende et stadig større antal unge ud til de almindelige sommer- og vinterskoler. Siden januar 1956 er der gennem sekretariatet formidlet 336 elever til sommerskolen 1956 og vinterskolen 1956-57. Det er dobbelt så mange som sidste år, og efter anmodning har vi udleveret 1.961 skoleplaner fra de forskellige skoler.

Af sommerferiekurser har der i år været afholdt 30 med ca. 1400 deltagere. At feriekurserne virkeligt havde været en stor oplevelse for mange, fremgik af et stort møde, vi afholdt den 25. september i Grundtvigs Hus i København for dette års kursister fra hovedstaden. Der deltog ca. 500 mennesker, og meget tydede på, at den dag ikke er fjern, da vi med en kerne af tidligere højskoleelever kan holde et stort anlagt højskolemøde i hovedstaden.

*

Gennem vort medlemskab i Dansk Ungdoms Fællesråd har vi haft held til ved drøftelsen om ungdomsspørgsmål at bringe højskolen med ind i billedet. På den konference, fællesrådet den 10.—11. november afholdt på Christiansborg i København, havde landselevforeningen 33 deltagere. Konferencens emne var „Ungdommen i atomtidens perspektiv.“

Foruden de mange danske, som henvender sig til vort kontor for at få oplysning om højskolen, er der også et stigende antal udlændinge, som enten kommer direkte eller efter henvisning fra undervisnings-, udenrigs- og socialministeriet eller fra UNESCO-kommissionen. Vi er glade for disse besøg af folk, der kommer fra så forskellige lande som Indien, Ægypten, Korea, Frankrig, Jugoslavien, USA, Tyskland osv., fordi disse glimt og impulser udefra er af værdi i højskolens arbejde. Vi har tilrettelagt ialt 25 studieture, men har derud-

over haft talrige enkeltbesøgende, til hvilke vi har udleveret vor lille engelske eller tyske pjece om folkehøjskolen.

I foråret 1956 havde vi i København og på Købmandshvile højskole arrangeret en konference i forbindelse med European Bureau of Adult Education, hvor bureauet orienterede om sit arbejde, og man drøftede mulighederne for samarbejde mellem dansk folkehøjskolearbejde og folkeoplysningsarbejdet ude i Europa. Til det møde havde vi inviteret repræsentanter fra de forskellige folkeoplysningsforbund, Undervisningsministeriet, Den kommunale Aftenskole og Folkeuniversitetet, og alle parter viste interesse for forøget samarbejde. Der er nemlig et stort behov for samarbejde indenfor Europas lande om fælles problemer i folkeoplysningsarbejdet, og vi betragter det som glædeligt, at Højskolernes Landselevforening kan være med som initiativtager i et sådant samarbejde.

*

Aftenhøjskolen i Vartov fortsætter igen i denne vinter med god tilslutning til 4 forskellige møderækker: Musik, litteratur, verdenspolitik, malerkunst. Vi har godt besøg til denne aftenhøjskole, hvis største formål er det samme, som går igen i alle vore arrangementer: at skaffe os forbindelse med flere og flere mennesker, som vi kan gøre interesseret i folkehøjskolens arbejde. Vi har erfaring for, at der må prøves mange veje: pjecer, avisartikler, personlige kontakter, store møder, små sammenkomster, foredrag i ungdomsklubber, på fabrikker, foreninger, der står højskolen nær og foreninger, for hvilke højskolen er noget absolut fremmedartet.

I det forløbne år har undertegnede således talt et halvt hundrede forskellige steder i vidt forskellige samfundslag om højskolen, og dette sammenlagt med det voksende antal elever til sommer-, vinterskoler og feriekurser tyder på, at der virkelig har vist sig et behov for det oplysningsarbejde om folkehøjskolen, som Landselevforeningen i første række har gjort muligt. Vi siger fra sekretariatet tak til de enkelte foreninger for god støtte og interesse for arbejdet i det forløbne år.

Vartov, den 20. november 1956.

Venlig hilsen.

Erik Halvorsen.

Gode vejledere

Der trænges alle steder til gode og dygtige vejledere. Vi kender vanskeligheden fra foreningerne; men også i erhvervslivet og i det folkelige og politiske liv er manglen på virkelige ledere sørgelig mærkbar.

Hos en meget stor befolkningsgruppe hersker der ligefrem ulyst over for dette at tage ansvar. Man vil godt gøre karriere og skaffe sig trygge og gode kår; men efter endt arbejdstid vil man gerne hygge sig, og tanken om ansvar over for folk og menighed ligger ofte meget fjern.

Imidlertid skal posterne jo besættes; men alt for ofte bliver lederskabets krav om dygtighed, erfaring og moral ikke opfyldt. Det er svært at leve op til Rudolf Bruhns ord:

„Den, som byder, lyder først.

Den, som tjener, han er størst.“

Nu må det fastslås, at der ikke uden videre må være noget attråværdigt i at være leder. Gang på gang standses vi af Jakobs ord: — „Ikke mange af jer må søge at blive lærere. I skal vide, at vi får en desto strengere dom.“

Det er et stærkt ord, der må kalde til alvorlig selvprøvelse. Men Paulus skrev dog: „Derfor, da vi har denne tjeneste på grund af den barmhjertighed, der er blevet os til del, så taber vi ikke modet.“ — Ja, på grund af barmhjertighed! I os selv er vi ganske uværdige, men i og med Guds barmhjertighed må vi tage ansvaret op.

Hvert nytår har de store aviser nogle meget tankevækkende artikler. Sådan fandt jeg i Dagens Nyheder følgende overskrift: „Hvordan skaffer verden sig de bedste ledere?“, og i Politiken havde en lang række kendte folk svaret på spørgsmålet: „Hvilke egenskaber skal mennesket nu have?“ Der var i begge aviser mange værdifulde tanker; men det var, som Gud var glemt eller sat udenfor. Det var en sag for ner-

veløger og psykologer, eller det gjaldt at vise forståelse og godhed. Men det er jo ikke nok! Kun hvor Jesus Kristus bliver Frelser og Herre, der skabes det tjenersind, der drives af kærlighed, og det er det, der er så afgørende i vor nuværende situation.

H. L. R.

Et »møde«

Da Lindskov den 8. december var til mandslejr i Bording, blev han midt under aftenmødet bortført af 6 unge piger fra Silkeborg. De unge damer havde ved ankomsten til Bording sluttet sig sammen med fru Mumm fra Bording, og ved hendes hjælp lykkedes det at få fat på anklagede. Synet af de unge piger fik mærkelig nok ikke Lindskov til „at tabe tråden“, men han udbrød: „Jeg er på een gang meget rørt og meget bedrøvet.“

Det viste sig ved en senere afhøring, som foretoges hos hr. og fru Mumm, der havde åbnet deres hjem for „forbryderne“, at Lindskov selv var skyld i bortførelsen, idet han ikke i elevbladet havde bekendtgjort, det var mandslejr og ikke et møde, han skulle holde i Bording. Straffen blev, at Lindskov måtte opholde sig i pigernes selskab resten af aftenen; og da det endelig behagede dem at køre hjem, måtte han, på grund af selvstarterens svigten, skubbe dem ud af byen.

Mon ikke der for eftertiden bliver bekendtgjort i elevbladet, hvad det er for nogle møder, der holdes?

Pigerne fra Silkeborg var: Emmy, Betty og Minna (55). Anne, Martha og Edith (56). Vi havde en meget hyggelig aften sammen med Lindskov og hr. og fru Mumm, som vi skylder stor tak for den gæstfrihed, de viste os.

Vi sender hermed kammeraterne fra 55 og 56 plus alle på skolen de bedste hilsener.

Tak

„I år fik jeg alle tiders største væld af julekort, og da det er mig umuligt at svare på alle de mange venlige og kærlige hilsener, jeg fik, vil jeg gerne her i bladet sige hver især hjertelig tak, fordi I skrev til mig. Det glæder mig meget, at I nu allesammen har avisen i god behold. Hjertelig tak,

allesammen, og et rigtigt lykkeligt og velsignet nytår ønsker jeg hver især — med tak for alt, hvad vi har delt sammen i året, der svandt.“

Bodil Fruelund.

HØJSKOLEPOST

Sommerskolen 1928!

Da jeg ikke i lang tid har hørt noget til vor vandremappe „Duen“, regner jeg med, at den er ankommet undervejs.

Vi havde en dejlig sommer sammen, og vi vil blive ved at holde sammen. Vil I tage jer sammen og skrive til mig snarest? Kender I nogle, der ikke får elevbladet, prøv så at få dem med også.

Hjertelig hilsen til jer alle. Skriv så til

Ellen Frederiksen, „Anshus“, Ansby.

Kære veninder fra sommeren 56.

Jeg har været så uheldig at få 2 hvide forklæder, som ikke er mine, med hjem. Der er ikke navn på dem. Håber, der melder sig ejere, og jeg skal sende forklæderne til vedkommende. I må undskylde, at meddelelsen kommer så sent.

Så vil jeg benytte lejligheden til at takke for alt godt i sommeren 1956 og ønske jer alle et godt nytår. Lad os ikke glemme vor kære skole, selv om vi nu er stærkt optaget af andre ting.

Venlig hilsen fra

Ingelise Hansen, „Ejebo“, Bregnerød, Farum.

Til kammeraterne fra 49-50.

Ordet „Gud“ betyder god, har jeg læst. Ja, Gud er god.

Skolens medarbejdere, alle kammerater og andre bekendte sendes hjertelig hilsen og ønsket om et godt nytår. Tak for brev.

Peder Grud, Riddergade 2, afd. X, Viborg.

Vore møder.

30. jan. Gimsing. L. R.

2. febr. Dybe, vinterlejr for KFUM. L. R.

6. febr. Thyborøn. A. Kr.

12. febr. Aulum. L. R.

12. febr. Vejrum, „Øster Bjerg.“ A. Kr.

17. febr. Gudum. A. Kr.

18. febr. Lem st. Unge hjem. L. R.

19. febr. Resen ved Struer. A. Kr.

21. febr. Ørding, Mors. Mandslejr. A. Kr.

Østvendssyssel højskolekreds.

Sammenkomst i Hjallerup missionshus lørdag d. 16. februar kl. 20. Taler: Forstander Robert Hansen, Fårevejle. Emne: På skolebænk i England.

Billetter fås ved indgangen. Kom selv og tag en kammerat med.

P. u. v. Tage Sanden.

Vandremappernes besøg.

„Vinteren 1955-56“ den 4. januar.

„Sølvsnoren“ 28-29 den 7. januar.

En stor og varm tak

for de mange — mange julehilsener. De var os til megen glæde. Tak til ungdommen og tak til de gamle, der bliver ved med at sende os venlige ord og gode ønsker.
Staben.

Byggesagen.

M. M., Nr. Nissum, 50 kr.

E. F. (1928) 50 kr.

Tiende for december (kan) 100 kr.

For ialt 200 kr. bringes hermed kvittering og hjertelig tak. Tidl. indkom 5090 kr. Ialt 5290 kr.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

1956 Frk. Frida Grønne, „V. Hornstrup“, Mejrurup, Holstebro — samme, Optagelseshjemmet, Struer.

Frk. Hilda Olsen, Over Hvam, Kjellerup — samme, „Ørnekafeén“, Hostrupsgade 37, Silkeborg.

1955 Frk. Kirsten Dahl Andersen, „Bredablik“, Nr. Nissum — samme, adr. snedker Sparrevohn, Vestervig, Thy.

Frk. Esther Hagelskjær, højskolen, Nr. Nissum — samme, Nyager, Vildbjerg.

Frk. Helga Hansen, adr. skibsbygger Larsen, Østergade 66, Nykøbing M. — samme, Gerdareidi, Klaksvik, Færøerne.

Frk. Thora Bæk Jensen, Karhøj, Nr. Nissum Seminarieby — samme, Hvilehjemmet, Vordod.

Frk. Gerda Nielsen, Søndervang, Vivild. — Fru Gerda Fog, Fjellerup, Tranehuse.

Frk. Ruth Staunstrup, adr. købmand Jacobsen, Sinding, Herning — samme, Bur.

1954 Frk. Grethe Basse, Vuggestuen, Smørumvej 197, Brønshøj — samme, adr. Østrup Møller, Hummeltoftevej 75, Lyngby.

Frk. Helga Jensen, Flachsblumen 15, Frederiksstad, Ejder — samme, Sygeplejehøjskolen, Fårevejle.

1953 Frk. Birgit Mortensen, villa „Ellebo“, Sado-

linsgade 37, Odense — samme, adr. repræs. B. Pedersen, Vindsvej 9, Odense.

Frk. Esther Nielsen, „Kjeldsminde“, Vestermarken, Viborg. — Fru Esther Hald, Tapdrup, Viborg.

Frk. Jytte Olsen, Rylevej 17, Silkeborg. — Fru Jytte Møller Jensen, Rylevej 17, Silkeborg.

1951 Sygepl. frk. Ruth Jensen, Sjællandsgade 16, Viborg — samme, Sanatoriet Godthåb, Grønland.

1950 Sygepl. frk. Anna Gramstrup, Amtssygehuset, Vestervig, Thy. — Hjemmesygepl. frk. A. G., Nylandsvej, Hvidbjerg, Thy.

Frk. Agnes Nielsen, Sømandshjemmet, Hv. Sande — samme, Ø. Lem, Lem.

1948 Frk. Ane Elkjær Hansen, adr. arkitekt H. C. W. Tørgaard, Thorshavn, Færøerne — samme, Næs pr. Tofte, Østerø, Færøerne.

1942 Fru Lis Randrup, Fiskergade 7, Frederikshavn — samme, Kastanievej 18, Frederikshavn.

1933 Frk. Marna Madsen, Sofiendalsvej 29, Haslev. — Frk. Marna Birksøe-Madsen, Droselvej 1, Fredericia.

Vinterskolen.

55-56 Johs. Fabricius, Ejdal, Nr. Nissum — samme, Virkelyst, Nr. Nissum Seminarieby. Johannes Majgaard, Remmevad, Sinding, Herning — samme, Sindinggård, Sinding, Herning.

52-53 Erik Rahbek, Ryssensten, Bøvlingbjerg — samme, „Kabel“, Lemvig.

Chr. Søb Pedersen, Ø. Skårup, Nors — samme, Nors Havreland, Nors st.

51-52 Gunner Filso Pedersen, Nørsøller, Vejrum, Holstebro — samme, „Højlund“, Naur, Holstebro.

Gustav Nielsen, Vesterkilde, Timring, Vildbjerg — samme, Nikriskjær, Agerskov.

Svend Nyrup, Brunshåbs avlsgård, Tapdrup, Viborg — samme, „Skovvang“, Tapdrup, Viborg.

49-50 Aksel Pedersen, Bloksgård, Fabjerg — samme, „Glarbjerghus“, Bølling, Skjern.

48-49 Johan Nielsen, „Kjeldsminde“, Vestermarken, Viborg — samme, adr. C. Nygaard Jensen, Møgelvang, Vinderup.

47-48 Egon Nørgaard Jensen, „Vester Vium“, Gudum Vestj. — samme, Rogenstrup, Løgstrup.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og vennetorening
Redigeret af forstander A. Kristeussen.